

تیمم

تیمم از **مطهرات** است

فهرست مندرجات

- ۱ - مواردی که باید تیمم کرد
- ۲ - احادیثی در مورد تیمم
- ۳ - پانویس
- ۴ - منبع

مواردی که باید تیمم کرد

دستور داده شده که هنگام عدم امکان **غسل** یا **وضو** با آب، با خاک تیمم کرده بر صورت و دست‌هایش بکشد، با این کار یعنی مالیدن خاک به صورت و دست‌ها که از اعضای رئیسه و اصلی بدن هستند در واقع انسان خود را در مقابل خدا به نوعی حقارت و ذلت می‌کشانند در این هنگام باید توجه داشته باشی که روح و قلبت را اگر توانستی با **اخلاق حمیده** و اوصاف جمیله از ردائل اخلاقی پاک کنی باید او را خرد و حقیر و با تازیانه ذلت و خواری سیرایش کنی، باشد که مولای رحیم و آقای کریمت به آن قلب شکسته نظری کند و با پرتوی از نور درخشانش به او حیات بخشد، زیرا همچنانکه در حدیث آمده **خدا** را باید در قلوب شکسته یافت

[۱] در حدیث قدسی است که چون **حضرت موسی** علیه السلام از خدا پرسید در کجا بیشتر می‌توان تو را یافت؟ فرمود: اَتَى عِنْدَ الْقُلُوبِ الْمُنْكَسِرَةِ وَالْقُبُورِ الْمُنْدَرَسَةِ یعنی من در دل‌های شکسته و نزد قبرهای کهنه‌ام، منظور این است که دعا با دل شکسته و در قبرستان بیشتر اجابت می‌شود.

احادیثی در مورد تیمم

امام رضا علیه السلام در حدیثی طولانی در مورد **جنابت** دستور غسل داده‌اند ولی در مورد **تخلی**

[۲] خارج شدن ادرار و مدفوع را **تخلی** می‌گویند.

غسل لازم نیست زیرا جنابت از نفس انسان است و آن چیزی است که از تمام بدن خارج می‌شود، ولی تخلی اینطور نیست بلکه فقط غذایی است که از یک طرف جذب بدن شده و از طرف دیگر دفع می‌گردد.

در روایت دیگری از آن حضرت چنین آمده:

علت اینکه خداوند تعالی به بندگانش تخفیف داده و برای **بول** و **عائط** دستور **غسل** نداده این است که آنها همیشگی هستند و بسیار اتفاق می‌افتند و اگر قرار بود برای هر کدام غسلی شود موجب مشقت بود، به اضافه اینکه آن دو بدون شهوت خارج می‌شوند و از اختیار انسان خارجند، ولی **جنابت** همیشه همراه با تلذذ نفس است.

پانویس

- ↑ در حدیث قدسی است که چون **حضرت موسی** علیه السلام از خدا پرسید در کجا بیشتر می‌توان تو را یافت؟ فرمود: اَتَى عِنْدَ الْقُلُوبِ الْمُنْكَسِرَةِ وَالْقُبُورِ الْمُنْدَرَسَةِ یعنی من در دل‌های شکسته و نزد قبرهای کهنه‌ام، منظور این است که دعا با دل شکسته و در قبرستان بیشتر اجابت می‌شود.
- ↑ خارج شدن ادرار و مدفوع را **تخلی** می‌گویند.

منبع

کتاب اخلاق، آیت الله سید عبدالله شبیر، صفحه ۶۱